

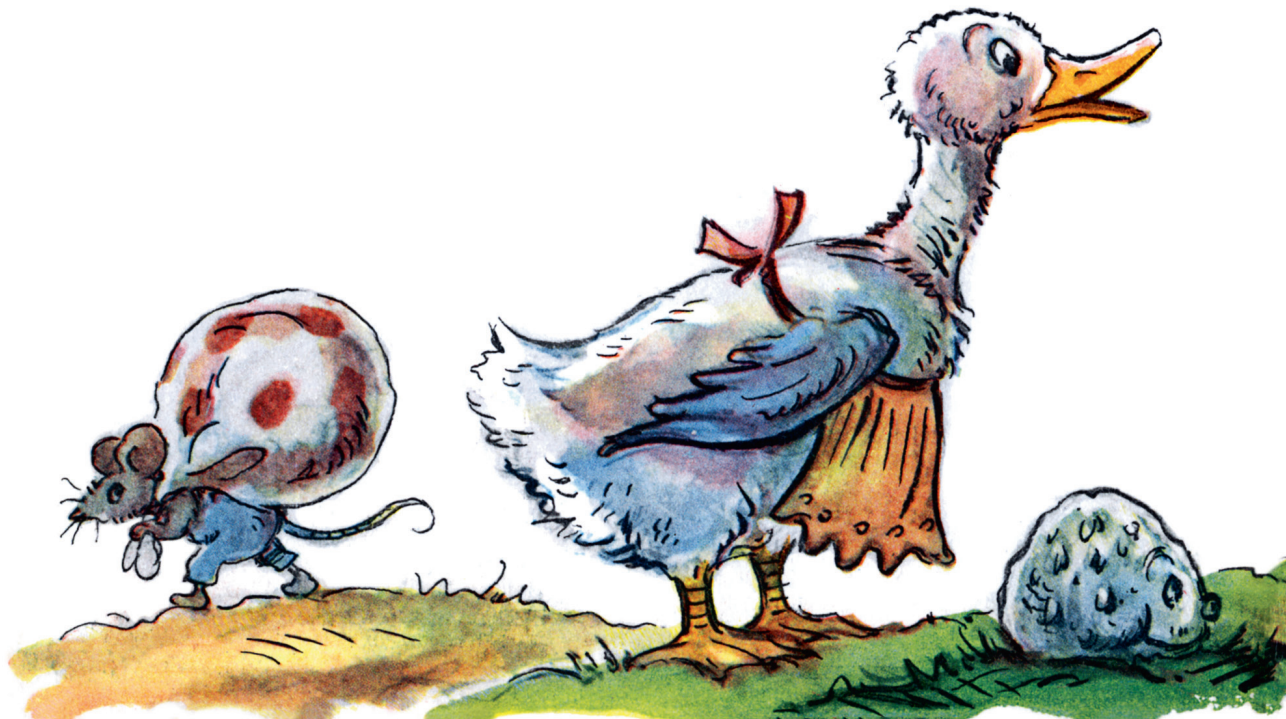
P

PASACIŅA PAR P

Pelēkais peļu paps nopirka burtus, iesēja tos pumpainā segā un stiepa saviem pieciem pelēniem. Tiem jāmacās burtus pazīt, lai paši varētu lasīt pasakas.

Bet pēkšņi pumpainā sega pārplīst, burtiņš P izkrīt un paliek puķainā pļavā. Pienenes, pīpenes un pārējās puķes, kas uzplaukušas, šūpo galvas un prāto: “Kas tas par pasakainu ērmu?”

Arī pūpēdis paceļ savu pliko pauri un paskatās.

Pienāk pīle, plezno ap burtiņu un pēkšķina:

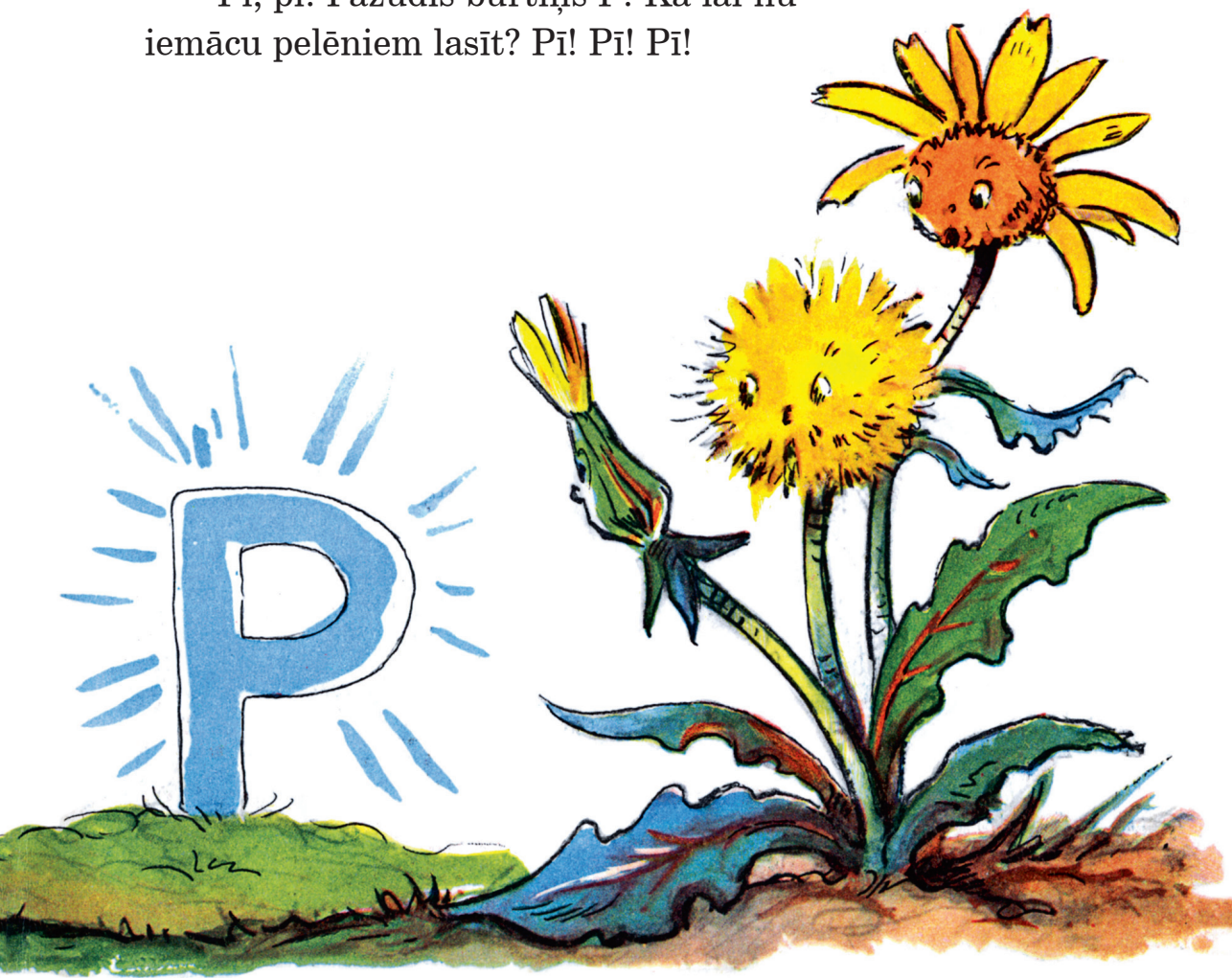
– Pēk, pēk! Kas tas varētu būt? Paņemt līdzī vai pamest pļavā?

Bet, kamēr pīle pētī un prāto, atlido pūce, paķer burtiņu, paceļas gaisā un pazūd aiz priedēm.

Mājās pārnācis, peļu paps izpurina burtus no pumpainās segas un pamana, ka viens burtiņš pazudis. Tādu postu!

Vēl tagad peļu paps skraida pa pasauli, meklē un pīkst:

– Pī, pī! Pazudis burtiņš P! Kā lai nu iemācu pelēniem lasīt? Pī! Pī! Pī!

R

BURTU TIRGŪ

Reiz agrā rudens rītā Ruksis paņēma rateļus un steidzās uz burtu tirgu. Bet ceļā rateļiem nokrita ritenis. Tā Ruksis aizkavējās un nokļuva tirgū, kad saule jau rietēja.

Arī raibais runcis šoreiz bija krietni aizkavējies, jo ceļā bija saticis prāvu žurku.

Tirgus jau beidzies. Visi tirdzinieki aiztecējuši un aizlaidušies, tikai vecais rubenis vēl kārtojās. Ruksis un raibais runcis ieradās paši pēdējie, un abi reizē prasīja rubenim burtus.

– Ruk, ruk, ruk! Vai burti vēl ir? – rukšķināja Ruksis.

– Ņurr, Ņurr, Ņurr! Vai burti vēl ir? – Ņurrāja raibais runcis.

Bet rubenis kratīja galvu.

– Nav vairs! – viņš rubināja. – Visi jau pārdoti. Atlicis tikai viens vienīgs burtiņš R!

– Ruk, ruk! Tas man noderēs! – teica Ruksis, paķēra burtu R un stiepa uz rateļiem.

– Ņurr, Ņurr! Man ar tas noderēs! – ieņurdējās raibais runcis un izrāva Ruksim burtiņu.

Ruksis neganti kvieca, un runcis nejauki skrāpēja. Izcēlās briesmīga brēka. Burtiņš R ļoti pārbijās, izspruka un bēga prom, cik ātri varēdams. Bēga, bēga, tad sāka ripot no kalna, beigās – brakš! – atsitās pret stumbru un sašķīda drumslu drumslās.

– Re nu! – rubenis rubināja un dusmīgi rādīja ar spārnu.

– Ne nu vairs Ruksim, ne raibajam runcim!

